

Behrsaines Deenu ritmi

1990. gada decembris

LAIMĪGU JAUNO GADU!

Aizvadām gada pēdējas dienas. Šis gads katram no mums bijis lielu cerību, pārmaiņu pilns. Sagaidām jauno ar cerībām, arī ar neziņu. Lai jaunajā gadā mūsos nezūd cilvēcība vienam pret otru, lai esam vienoti visā sava pagasta un visas Latvijas dzīvē!

Daudz kas šogad palicis tikai iecerēs, tādēļ pie tā strādāsim nākotnē.

Šogad mūsu pagasta dzīvē liels notikums bija bērnu darzkopas nodošana ekspluatācijā, taču tagad, domājot par rītdienu — jāsecina, ka nav pietiekoši bērnu grupu nokomplektēšanai. Lūdzu pārdomāties, varbūt kādam ir nepieciešamība, sūtīt savus bērnus dārzā.

Skolas problēma — utainība — nemazinās, bet zēļ. Saņemsim visi — to likvidēt — tikai mūsu varā.

Man, izpildkomitejā strādājot, nācies saskarties ar daudzu pagasta lauju likstām un vēlmēm. Par to, ko varējām atrisināt, šodien nerunāsim. Neesmu varējusi palīdzēt Zelmāi Stūri-

tei — jau otro ziemu kūts paliek bez jumta; nelīdzēja arī viņas vēlēta deputāta A. Kangara pieprasījums kopsaimniecības priekšsēdētājam Bernim. Tāpat nesalabots uz jauno gadu paliek Viteļu mājas, Lantus kūts un citi jumti. Vēlēt gribas raitu darbu dēļiņu zaģētājiem, lai nākamajā gadā šī jumtu problēma mazinātos.

Tikko decembra sākumā izpildkomitejā lēmām par pasta un sakaru darbu, kurš neapmierināja vairumu iedzīvotāju. Tika pieņemts lēmums, ka pasta jāpiegādā visos pasta punktos. Par to personīgi atbildīga nodalīša priekšniece Anna Dukovska. Arī par telefonu bojājumu pieņemšanu reģistrēšanu un to novēršanu kontrolē.

Par pensijas piegādi — pensijas summas pieaug, pastniekam noteikta summa, ko var ņemt piegādē, ir salīdzinoši maza. Tādēļ vajadzētu vienoties ar pasta darbiniekiem, kurš var un kurš nevar pats atnākt pēc pensijas, kuram tā jāpienes mājās.

Vienoties un tā arī darīt, lai nav jaunuma un rūgtuma sirdī ne vienam, ne otram. Pie šī jaunatjuma atgriezīsimies nākošā gada 1. ceturksnī. Lūdzu jūsu atsauksmes un priekšlikumus, zvaniet izpildkomitejai!

Šogad vairāk kā citus gadus jārisina tirdzniecības un taisnīgas sadales jautājumi. Pēdējā problēma — kā taisnīgi sadalīt svecītes. Rajonā domā, ka vajag bērniem līdz 10 g. vecumam — mēs — ka arī lielāki bērni grib ēgti ar svecīti. Nolēmām dalīt taisnīgāk attiecībā pret pārējiem bērniem un ģimenēm.

Lai gaišas šo svecīšu liesmas un silti ap sirdi ikvienam pagasta iedzīvotājam! Veselību, izturību un savstarpēju sapratni turpmāk, kad būs jādzīvo jauno nodokļu, nodevu un cenu sistēma, jāpiedalās zemes reformas īstenošanā pagastā!

Paldies visiem par sadarbību un sapratni šogadā darbus darot!

V. AUNIŅA,

pagasta izpildkomitejas priekšsēdētāja

No pilnvaroto sapulces materiāliem

1. Pilnvaroto sapulce lēma: reģistrēt kā dienesta dzīvokļus Vāksēnu 8 dzīvokļu māju un jauno 24 dzīvokļu māju centru:

— pieņemt kopsaimniecības bilanci 1 km garo, remontēto pievadu zemieku saimniecībā «Kļāmagi», bilances vērtība — 19945 rubļi.

— atcelt iepriekšējo pilnvaroto sapulces lēmumu Nr. 4 no 1989. g. 27. oktobra par «Atmatu» māju pārdošanu A. Kezikam par 15000 rubļiem, t. i., 50% no pirkšanas vērtības. Tagad Attis maksās tāpat kā citi, 40% no mājas pirkšanas vērtības, t. i., 12000 rubļu.

Kārlis Maslovskis un Dmitrijs Kirilovičs pie mājas pirkšanas jautājumā atgriezīsies pēc Likuma par pajām apstiprināšanas un pajū aprēķināšanas. Līdz pajū aprēķināšanai nolēms mājas nevienam nepādot.

Tagad sauksimies latviski — kopsaimniecības biedri (bijām kolhoza biedri), un strādāsim kopsaimniecībā «Bērzainē».

Pēterim Kūnam «Kļos» jāsamaksā 40% no uzceltās kūts vērtības.

Jānis Okalders nolēms iegādāties bijušo teļu kūti, sapulce neiebildā, ja Jānis pēc remonta samaksās 40% no tās vērtības. Vispirms tomēr būs jāatrisina kūts jautājums Mazvilkos.

Pēteris Klešs saņēma atļauju izveidot zemieku saimniecību 34,7 ha lielā platībā.

Pārvaldes priekšnieks viesojas Bērzainē

Decembra sākumā neoficiālā draudzības vizītē Bērzainē bija ieradies Lauksaimniecības ministrijas Lopkopības pārvaldes priekšnieks Gundars Kleinbergs. Notika ministrijas ierēdņa saruna ar mūsu kolhoza lopkopības speciālistiem.

G. Kleinbergs pastāstīja par lopkopības attīstības virzieniem republikā, analizēja lopkopības produkcijas ražošanas problēmas. Viņš interesējās arī par mūsu lopkopju pašreizējām problēmām un iepazīnās ar pašlaik sasniegtajiem rādītājiem. Notika vairāk nekā stundu ilga domu apmaiņa.

DARBAM SVĒTKI

Par godu Lauksaimniecības darbinieku dienai lauku ļaudis sadalīja sev atvēlētas nelielas premijas. Traktoristu rokās nonāca 3000 rubļu. Par čaklākajiem mehānizatoriem tika atzīti Kārlis Maslovskis, Ansis Ragainis un Vladimirs Stubišs.

Soferi izlēma 2000 rubļu likteni. Lielākā pateicība tika Viktoram Salmanim, Jānim Tīlikam, Erikam Dīmdīnam, Imantam Auniņam, Jānim Blūmam, Dainim Kelpam, Jānim Licim un Ziedonim Mickēvičam.

Paši rūpīgākie fermu mehāniķi izrādījās Guntars Duksis un Rolands Cielava.

Premijas dabūja trīs veiksmīgākie kombainieri — Jānis Bergs, Gundars Samšels un Zigurds Pīšers.

Lauku brigādē strādājošie savu 700 rubļu godalgu dalīja par labu Edgaram Kokkam, Albertam Dukovskim, kā arī Jānim un Brūtalī Priedīšiem.

Bet mehānisko darbinieku viri nolēma, ka viņu vidū paši apzinīgākie bijuši Andris Jandāls, Vitolds Brajs un Jānis Ungurs.

No valdes sēdes lēmumiem

1. Pamatjautājums — strādājošo skaita samazināšana kopsaimniecībā. Pieaug zemieku saimniecību skaits, bet strādājošo skaits nesamazinās. Samazināts kantora darbinieku skaits. Būs jāsamazina mehāniskajās darbnīcās strādājošo speciālistu skaits. Valde lēma likvidēt CA stāba priekšnieka posteni, bet CA noliktvu nodot A. Garselei atbildīgi, kā arī inženierim J. Bundulam līdz 1991. g. 1. janvārim izstrādāt projektu, kā samazināt strādājošo skaitu mehāniskajās darbnīcās.

Varbūt tuvākajā nākotnē darbnīcās būs privātais īpašums un saimniecība sadalīsies mazākos kolektīvos — sievas strādās fermās, bet vīri piefermas laukos gādās par lopbarību.

Samazināsies strādājošo skaits līdz 200 cilvēkiem — būs arī bezdarbnieki. Bez darba var palikt tie

cilvēki, kuriem patīk lūkoties pudelē un nepatīk strādāt.

2. Pēc rajona prokuratūras domām Centra fermas govs nozaudēšanā vainojams fermas brigādiēris un viņam kopsaimniecības kasē jāsamaksa zaudējumu atlīdzība vienas mēneša atgas apjoma.

3. Ar 1.11.90. Kaspars Leimants uzskā alternatīvo darba dienestu mūsu saimniecībā.

Atis Pāpārde un Aivis Ragainis tomēr palikuši pie saviem uzskatiem, viņi atmaksā kopsaimniecības kasē mācību pabalstu un no mums atvadaš.

Anda Krolle turpmāk būs ne tikai tautas nama vadītāja, bet arī kopsaimniecības kultūrde un māksliniece noformētāja vienā personā. Esiet atsaucīgi! Izsauciet savas vēlmes! Kādu gribat redzēt Bērzaines kultūras dzīves nākotni?

SKOLAS VĒSTIS

Pienācis jau pirmais skolēnu «ražas laiks», trimestra noslēgums, diemžēl mazo bērzainiešu ieguvums neizskatās diez cik priecinošs. Kā sekmes, tā disciplinā gribētos rādīt daudz labāku stāvokli. Skolotāji ziņoja kolhozam, ka ne visu mazo bērzainiešu attieksme pret mācībām ir kaut apmierinoša. Lūk, Mareks Kirilovičs, kurš astotās klases gudriņas apgūst jau otro gadu! Vēlī cerēt, ka nu viņš ir teicamnieks. Zēns bieži nav skolā, sekmes ir neapmierinošas. Arī Mareka māsa, piekļāksniece Ieva Kiriloviča bieži vien kavē pirmās stundas. Abu slinkotāju vecāki ir Spulga un Jevgenijs Kiriloviči.

Otro gadu piektajā klasē kleitu deļde Inga Apīja. Arī viņai izdodas tikpat (ne)labs tandems ar 8. klase sastopamo brāli Anriju — bieži aizmirstas ierasties skolā.

Gribas atgādināt, ka kļāsu audzinātāji regulāri piestrādā grūti audzināmo skolēnu mudināšanā, diemžēl vecāki ne katreiz ir skolotāja cienīgi partneri šai darbā. Daudzjaunā aizmirstas pat painteresēties, kāda tad ir atvasiņu uzvedība, kā bēns mācās. Gribas uzsvērt, ka tikai kopīgs darbs ģimenē un skolā var dot pozitīvus rezultātus.

VALENTĪNA RUDZITE,

Jaunburtieku skolas direktora vietniece

— Šķiet, ka skolas direktors V. Zeme ir pārāk maigs un piedošanās pret bezatbildīgiem vecākiem. Ko gan dot bezgalīgā bērnu rāšana un sodīšana skolā, ja mājas vecāki viņus savlaicīgi nesoda un vēl iestāsta, ka skolā ietāne un mācīšanās ir mukļības vien? — to vaičā «BDR» veidotāji.

Sveicam mūsu bagātos!

Sūpuļkrēslā apsēdies, Vienai brīdi atpūties:

Paklausies, kā sniedzīņš cirkst, Kā ķekatnieki ciemos steidz...

Savā mūžā astoņdesmit darba gadus naskā soli nosolojuši vecmāmiņa Emma Tīlika. Jubilējā viņu sveic ne tikai kaimiņi, radi un draugi, ne vien dēls,

meita un daudzie mazbērni, bet visas kopsaimniecības «Bērzainē» kolektīvi!

Buvstrādnieks Egons Vilnis salīdzinājumā ir kā «zēns», «tikai» 60 gadskārtas saskaitāmas! Lai arī turpmāk Tev, Egon, vēl daudz spēka palīdzēt kolhozam, bet pašam — mozs garastāvoklis un laba veselība!

ĶEKATNIEKI NĀCA

Mūsu pagastā pirmās ķekatas viesojās jau Mārtiņdienā. Velniņus, raganīņas, galīšus un vistīnas cieņos sagādāja kopsaimniecības kantora ēdnīcas ļaudis. Dziesmas raibu raibās maskās.

un jautriba pāršalca visu Bērzaines ciemu. Galvenās ķekatnieku vadītājas lomā šoreiz iejutās mūsu bērnu darza muzikālās audzināšanas skolotāja Solvita Saule. Par Mārtiņdienas ķekatniekiem bija kļuvuši jaunāko kļāsu skolēni, tērpjoties

PĀRDOŠANAS CENAS KOPSAIMNIECĪBAS PRODUKCIJAI no 1990. gada 1. novembra (par 1 kilogramu)

I kategorijas cūkgaija — 4,00 rbļ.
III kategorijas cūkgaija (piespiedu kautiņi) — 2,60 rbļ.
galvas, kājas — 1,00 rbļ.
aknas, sirdis — 1,60 rbļ.
I kategorijas liellopu gaļa — 3,60 rbļ.
piespiedu kauto gaļa — 2,00 rbļ.
subprodukti, liellopu — 1,60 rbļ.

I kategorijas aitas gaļa — 3,20 rbļ.
Pilnpiens (līdz 1991. 01.) — 0,35 rbļ.
Sivēnu pārdošana
Kopsaimniecības biedriem:
a) 0—2 mēn. veci — 4,00 rbļ.
b) brāķētie svarā līdz 6 kg — 3,00 rbļ.
Uz ārieni:
a) 0—2 mēn. veci — 6,00 rbļ.
b) brāķētie, līdz 6 kg svarā — 4,00 rbļ.

Jauņlopi:
a) buliņi tek. gadā dzim. — 4,00 rbļ.
b) telītes tek. gadā dzim. — 5,00 rbļ.
Govis brāķētās kg — 5,00 rbļ.
Ar kopsaimniecības biedriem par produktīvo lopu realizāciju sākot ar 1990. gada 15. oktobri noreķinās pēc gaļas kombināta kvīts saņemšanas, ieturot pakalpojuma segšanai 1% no noreķina summas.
Slaucamās govīs nepieņem ar kopsaimniecības starpniecību.

LAI LABS PRĀTS!

Klāt kārtējie mūsu republikas svētki — raugoties sveču nirdzēm, mēs piecējamies par Ziemas svētkiem. Pāri zemei savu dzīves gaišu teju teju sāks jaunais, 1991. gads. Būs daudz kas jauns, tai skaitā arī jauni «Bērzaines dienu ritmu» eksemplāri. Būs, ja vien Valmieras tipogrāfija mūs neiedīs problēmās ar savām jaunajām, varbūt pat cetrkārotajām cenām. «BDR» sastādītājs J. Motivāns pašlaik izzina, kādas ir «Bērzaines» (tā izdevumu saucot tipogrāfijā) iespējas likt klajā ar salīdzinoši lētako augstspiedes tehnoloģiju. Pagaidām «otam» ošēta.

Sarunas pierāda, ka ir bērzaīnēši, kam mūsu avīzē ļoti patīk. Atrodas arī pa bargākam cilvēkam, kurš saka, ka uz «BDR» pat pašlatītes negriboties. Un, kā jau visur, ir vienaldzīgo vidusslānis. Man pašam, kā jau jebkuram cilvēkam, Bērzaīnē ir savi pazīšanās, draugi, domubiedri un nav nemaz tik viegli, kad par viņiem jāraksta pikli vārdi. Tas jādara tikai tad, kad daži nevēlas un nevēlas savaldībai nevēlamās vējmes. Dažādi gimenis sevī negatīva reklāmēšana avīzēs slejas jau ir gan drīz, gan tradīcija. Man daudz iznāk bēdīgu, kā ar bērzaīnēšu bērniem. Tamdēļ nevaru vien nobrīnīties, cik nenormālus nīkus var izstrādāt dažs savdzīvē itin parastis puika. Noteikti kaut kas tāds, ko prāts nespej aptvert.

Rīdēs dzīve un, viss turpināsies. Arī nākamgad tepat vien būsim, viens otram blakus. Mēģināsim būt biedriskāki un ļeūtīgāki, lūkosim viens otram ar savu neuzvedību netraucēt!

Nesēdīsimies pie automobiļu un traktoru stūrēm piedzūrušies, pat ierebuši ne! Nedzirdīsim cilvēkus, kam jāstūrē, pirms viņi nav nonākuši savās mājās! Ja tā nedarīsim, tad nāksies vien atkal rabināt «Bērzaines dienu ritmu» slejas ar man un jums nepatīkamiem morāliem traipiem.

Tāpat neaizmirsīsim rūpēties par saviem bērniem. Laikraksta veidotāji no šīs tēmas atkāpēs nedēmi, bezabildība tiks saustīta vēl negantāk. Te nu nebūs nekādas atlaides ne Mātem Varonēm, ne vienbērna māmiņaiņam.

Agrāk saukšana uz valdes, sēdi dažam šķīta tikai tāds speciālistu izgudrots, ne sevišķi nopietns pasākums. Tagad katrs valdē pērtais zin, ka «šjakatas» nāks vēlreiz, proti, nākot klajā «Bērzaīnē». Pārkaļt darba disciplīnu vai to levērot — tas ir katra paša ziņā. Ja nu kāds tā sēdi ir nokļuvis, tad vēl jālaunoties uz rakstītajā, spoguļus jau nav vainīgs, ka... Ja valdes sēdē tiek apspriests kāda speciālista darbs, tad cilvēkam vajadzētu augstu turēt savu speciālista godu un nerunāt, ko pats negrib lasīt atferējumā. Valdes sēdes taču nav domātas citu cilvēku aprunāšanai, bet gan konkrētu lemmu izlemšanai. Tādēļ nesašķatu neko sliktu, ja tu dzirdēti vislabākais būtu nokļūt pie gādīgiem cilvēkiem. Cilvēks atradās — barenīti savā gādībā nēma pati Vasiļijs Burcevs, baroja ar savas govīs pienu un pat viņu deva — Galina (dēz, kam par godu? — red.). Tagad Vasiļija mīlule Galina jau izaugusi par skaistu aitā.

Tas bija šajā pavasarī. Gadījās, ka viens jēriņš palika bez savas mātes. Kā jau teicu, aitas savus bērnus nelolo un tāpēc jēriņam vislabākais būtu nokļūt pie gādīgiem cilvēkiem. Cilvēks atradās — barenīti savā gādībā nēma pati Vasiļijs Burcevs, baroja ar savas govīs pienu un pat viņu deva — Galina (dēz, kam par godu? — red.). Tagad Vasiļija mīlule Galina jau izaugusi par skaistu aitā.

Iepazīnušies ar šo notikumu, bērzaīnēši droši vien pasmaidīs. Domājams, ka tas būs labvēlīgs priekša pilns smaids, kā apliecinājums aitkopju Galinas Veļikanovas un Vasiļija Burceva rūpīgam un darba mīlestībai. Paldies viņiem par paveikto un novēlam, lai Galina gadā sekmes vēl labāk. Ieklausīsimies arī Viņa pretenzijas un būsim pretimnāki, lai speciālistam nav jāgaida valdes sēdes, kad sist dūri galdā. Lūk, ko vēl viņš saka:

Ar aitām ir ļoti daudz un rūpīgi jāstrādā. Pirmajā darba gadā viņas man bija «līdz kaklam», bet tagad kļuvas ļoti mīlas. Es savu darba dzīvi bez aitām vairs iedomāties nevaru.

Lūk, tā ir ar aitām.
hronists
AIVARS KANGĀRS

Nomas zemes

Kārtīgi mēlota un aparta zeme rudenī ir nākošā gada ražas pamats. To vēra līdama, Kopsaimniecības valde un pēcāk kopsapulce steidza piešķirt nomas zemes. Pēc nomas noteikumiem papildus zemes platības saņēmēji Zenta Janvāre, Uldis Līcis, Edvīns Lakis, Sarmīte Svēde, Modrīte Odre, Jānis Okdalders, Edgars Pūrmālis, Gunārs Līcis, Aivars Pizelis, Vilmaris Zeme, Imants Laiviņš, Mirza Fišere, Milda Pāpāde, Aina Ragaine, Jānis Līcis, Jānis Tiliks, Kārlis Maslovskis, Ansis Ragains un Regina Bille.

Valde izveidoja arī zemes izmantošanas komisiju. Tās sastāvā apstiprināja galveno agronomu Velgu Ragaini, zemes ierīkotāju Juri Gulbi un revīzijas komisijas priekšsēdētāju Antoniju Grūslī. Komisijas uzdevums būsraudzīties, lai agrāk un tagad iznomātas zemes tiktu kārtīgi un efektīvi izmantotas. Paredzēts, ka vasarā rīkos divas pārbaudes. Viena gādāma ap 20. jūniju, bet otra — augusta sākumā. Ja šeit un iepriekšējos ziņojumos minētie nomnieki nebūs uzticības cienīgi, tad kopsaimniecība ņems šo zemi nost, gan tikai rudenī.

Landāliņš tautas svētkos

Sogad valsts svētkus — Latvijas Republikas dibināšanas dienu — svinējam kopā ar Lauksaimniecības darbinieku dienu. Kā jau katru gadu, arī šoreiz bērzaīnēši gādāja ciemos Rigas māksliniekus, lūkoja nēdaudz atpūsties no ikdienas saspringtības. Aiz muguras taču tik smaga ražas sezonai Svētki gan pagāja, taču bērzaīnēši neskiatā apmierināti, tieši otrādi, sirdī tāda kā vilšanās sāpe.

Jau krieni vairāk par nedēļu pirms svētku brīža izlikās aīšās liecināja, ka bērzaīnēšus piecēs pazīstamais duets Nora Bumbiere un Viktors Lapčēnoks. Nora uz Bērzaīni neatbrauca, viņas vietu ņēma aktrīse Vairis Vētra. Kā mākslinieki paši teica, esot atbraukuši savā rezervēs variantā. Skatītāju atsauksmes par to nebija nekādas labas. V. Vētra laikam bija domājis, ka viņu acina uz bērnu dārzu. Programma bija pieaugušu cilvēku auditorijai nesagatavota un aizkustinoši bērnišķīga. Slavenais mākslinieks uz skatuves vairāk šķobījās nekā uzslājas. Bet vēl slīkta-bijas atsauksmes bija par V. Lapčēnoka priekšnesumu. Dziedāšanas

vieta viņš tēloja dzērāju. Vairāk nekā pusstundu Rigas kungs, notraipījis žaketi ar kritu un iespraudzī kabatā pudeli, streipuloja pa skatuvi un kaut ko nesakarīgi brēca. Bet pēc tam paziņoja, ka viņš ar saviem draugiem no ansambļa «Inversija» esot nopelnījis 700 rubļus un bezmaksas benzīnu par braukšanu ar savu mašīnu.

Pēc mākslinieku aīšanās bija paredzēts saviesīgs vakars pie bufetes. Lai dabūtu alkoholu, vajadzēja briesmīgā ātrumā drāzītes iekšā bufetes telpā, visus pie letes jau stāvošos bērzaīnēšus pagrust maīa un sviest uz letes krienu nēdas žūkeni. Parasti pie stipra dzēriema lielo kārtīgas uzskoda, tomēr šoreiz pīlētās bufētnieki bija iedomājušies, ka bērzaīnēšiem pilnīgi pietiek ar pliku šņabi. Tie, kas negriebeja laist darba eklopus, ta arī palika tukšām rokām. Anda Krollis un Dzintara Burceva pūlējās, lai vakars būtu interesants, bet tas tā arī neizdevās. Vajadzēja «piespēlēt» vēl 350 rubļu un nu «Inversija» bija ar mīeru nospēlēt arī deju daļu. Laucīnieku kājas jau gan ir vairāk pieradušas pie kapetu

ritmiem, bet šie muzikanti deva priekšroku modernākiem dančiem. Tomēr dabūnieki bija vienprātīgi, ka deju daļa ir visvairāk izdevusies no visas programmas. Vairāki kolhoznieki bija neapmierināti, ka viņiem par savu naudu jāsamaksā svētku priekši arī daudzām pīlētānīem, kuri pie mums nēstrādā, bet uz balli gan ir klāt ka naglīgās. So tautas staigāšanu tik tiešām varējām novērst — vai nu izsludinot slēgto vakaru, vai pārdodot bateriļi atētičās. Kaut gan, koncertu skatoties, jau bija skaidrs, ka šoreiz nav par ko maksāt.

«Bērzaīnes dienu ritmu» veidotājiem negribētos apgalvot, ka koncerti nepatīka nevienam klātesošajam. Varbūt tie, kam patīka, palikuseja, bet noliedzējam bija skaļāks balsis. Tāpēc visiem jāpūrinājas un jāizsprīez, vai turpmāk ir jēga aīcināt uz laukdīnos Rigas māksliniekus tikai tamdēļ, lai paskatītos uz viņiem liešā tuvumā un noklausītos trēšās šķītras priekšnesumu.

Aitiņa Bērzaīnes kontekstā

Tuvojās Jaunais gads. Runā, ka 1991. gada nosaukums saīstīs ar Aitas vai Kazas vārdu. Tas bija galvenais iemesls, kāpēc A. Kangars aīcināja uz ekonomiski tendētu Jaungada sarunu zootehniķi VILNI STJADI. Speciālists jau trīs gadus aīstījis saīstīs ar aitkopības problēmām mūsu saīmniecībā.

Republikā nēmaz nav tik daudz saīmniecību, kuras lepotas ar šķīrnes audzētāju tītiņu. Pastāstī, Vilni, kā Latvijas kopskaīa izskatāmes mēs?

Lielais gada laīks mums bija pīrms 10 gadiem. Tad saēmām Goda rakstu par otro vietu republikā. 1987. gadā 41 saīmniecības konkurencē bijām 19. vietā. Gadu vēlāk jau lerindojāmies 13. vietā, bet sogad būsim pirmajā desmitnīkā. Ta ka uz labo pusi iet.

Pašlaīk Latvija aītas kopj 35 saīmniecībās. Mūsu rajonā ir piecas šādas saīmniecības. Regulāri republikas līderi ir kolhozs «Cīpa». Mēs parasti rajonā esam ceturtie, aiz sevis atstājot «Straumi». Nākošgād gan mūsu izredzes laīkam prasīktināšies, jo konkursa nolikums palīks vismaz 200 aitū ganāmpulku, bet mums būs tikai 140 sprogānes. Līdz ar to jāreķīnās ar soda punktiem.

Punkti ta punkti, bet kā ar produkcijā? Galvenā aitkopības produkcīja jau laīkam ar o palīek vilnā?

Nocīrpusm mūsu aitām nav slīkts. Pēc normas no vienas aītas būtu jānocīp 4 kilogrami vilnas. Pērni aitū mātes mums deva 4,4 kg,

bet tēķi pat 5,1 kg katrs. Sogad gan vilna augusi kņapāk — aītas vēl dod tīkpat, bet tēķiem vīdeījas cīrpusm ir ap 4,2 kg. Vilnas kvalitātes un daudzuma ziņā esam republika pirmajā sešnīkā.

Kā būs ar jēriņiem? Svarīgs ir dzimušo jēru saglābšana. No simts aitū matēm vajadzētu saglābāt 120 jērus. 1989. gadā ieguvām 129 mazulus, bet dzīvi palīka tikai 118 jēriņi. Sogad rādītāji būs labāki. No 100 matēm dzima 148 jēri. Jauno gadu sveīki un veseli grasās sagādīt 126 aitū mazuli. Pavērs pāris mēnešu un mēs redzēsim jaunā Aitas gadu ražu.

Kaut nu nākošajā gadā katrai aitū māmiņai piedzīmtu divi jēriņi! Tad saīmniecībai tiktu laba peļņa.

Aitkopības rentabilitāte ar katru gadu nēdaudz pieaug. Ja 1988. gadā tā bija 7 procenti, tad 1989. gadā jau 16 procenti. Sogad jau sanāks ap 20 procentiem. Tagad mēs vālsīji pārdodam vilnu vīdeīj par 13 rubļiem kilogramā. Augstākā labuma vilna maksātu 15 rubļus, tā ka ir vērts vēl nēdaudz pacensties. Bet peļņa mums varbūt būs mazāka arī tāpēc, ka daudz jēru esam pārdevuši privātajiem audzētājiem.

Kāpēc tā? Tāpēc, ka ir ļoti slīkti aitū turēšanas apstākļi. Normālas saīmniecības aitū ganības maina ik pēc 5 gadiem, lai aitām nēmestos tāpi. Pie mums nevienas ganības nēmaiņa, tamdēļ nav brīnuma, ka tāpi vairojas un vairojas. Skaidrs, kā jēru izpārdošana par lēti naudu nēsis saīmniecībā zaudējums. Bū-

tu mums kaut viena kārtīga rīja, kur turēt jaunās aītas! Aitū kūtiš taču nēdrīkst būt mīlrs, bet Skujenes to nēveivero. Vai arī jāatrod divas mazas kūtiņas, lai vīdenā turētu aītas, bet otra — tēķisus. Savu laīk tam izmantojam Dambju, Kreiļu un Līkas rījas. Tagad šīs celtnes sabrukūšas un lopkopībai vairs nēder. Pilnīgi iespējams, ka drīz sagāzīsies arī Jaunzēmioku rīja.

Lai aitām būtu laba vilna, vajag kaecenus. Ziemā derētu slotīnas, bet vasarās tās nevienas nēsien. Vajag labu, no dabīgām plāvām iegūtu aitu sienu. Bet mums vairs nav nē dabīgo plāvju, nē laba siena.

Katrā darbā no svara ir darītāja attīeksmē pret pienākumu. Kā tas ir pie mums?

Jūs jau zināt, ka trīs gadus mūsu aītas kopj Galina Veļikanova un Vasiļijs Burcevs. Viņi ir centīgi cilvēki, prot iegūt labu vilnu. Tā ir tīra un skaista, jo kopēji aītas rūpīgi pakaisa. Fērnas apkārtne ir izplautīta dađi un citas nezales.

Pavīsim drīz sākšies jēru dzimšana un tad jau kopējiem jādzīvo pa fērnū visu diennakti. Tā ir lieļa slodze. Visi ceram uz aukstu ziemu, jo tad jēriņi alaž dzimsīs veseliģāki, dzīvotspējīgāki. Interesants, ka mazs jēriņš savā māmū nepazīst un dađkārt spīests apstāigai vai visas būda esošās aītas, lai tīktu pieņemts. Aitū mātes savukārt visai aī reaģē uz sveso jēru esīgrību, tai pat laīkā gan arī nēdarot neko sava mazuļa meklējumu atvīegošanai. Arī tamdēļ ir

labi, ka istajā brīdī tuvumā atrodas aitkopējs. Vispār aīta ir dumjīs dzīvnieks un par saviem mazuliem dēz ko nerūpējas un viņus neaīstālv.

Varbūt pastāstī kādu interesantu atgādījumu no savas aitkopja prakses.

Tas bija šajā pavasarī. Gadījās, ka viens jēriņš palika bez savas mātes. Kā jau teicu, aitas savus bērnus nelolo un tāpēc jēriņam vislabākais būtu nokļūt pie gādīgiem cilvēkiem. Cilvēks atradās — barenīti savā gādībā nēma pati Vasiļijs Burcevs, baroja ar savas govīs pienu un pat viņu deva — Galina (dēz, kam par godu? — red.). Tagad Vasiļija mīlule Galina jau izaugusi par skaistu aitā.

Iepazīnušies ar šo notikumu, bērzaīnēši droši vien pasmaidīs. Domājams, ka tas būs labvēlīgs priekša pilns smaids, kā apliecinājums aitkopju Galinas Veļikanovas un Vasiļija Burceva rūpīgam un darba mīlestībai. Paldies viņiem par paveikto un novēlam, lai Galina gadā sekmes vēl labāk. Ieklausīsimies arī Viņa pretenzijas un būsim pretimnāki, lai speciālistam nav jāgaida valdes sēdes, kad sist dūri galdā. Lūk, ko vēl viņš saka:

Ar aitām ir ļoti daudz un rūpīgi jāstrādā. Pirmajā darba gadā viņas man bija «līdz kaklam», bet tagad kļuvas ļoti mīlas. Es savu darba dzīvi bez aitām vairs iedomāties nevaru.

Lūk, tā ir ar aitām.